

Izhaja 1. vsakega meseca.

Ček. konto 11.631

POŠTAR

Letna naročnina . . Din 24.—
Polletna naročnina . . „ 12.—
Posamezna številka . . „ 2.—

Strokovni list poštних nameščencev

Štev. 8.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1934.

VI. leto.

Sit venia verbo

Visoke pristojbine v nakazniškem prometu in omejitve višine poslanih zneskov (samo do 5000 Din) so povzročile, da se je čekovni in virmanski promet dvignil prav do izredne višine. Taksa čekovnih vplačil (ki se je uvedla šele 1. decembra 1931.) se niti primerjati ne da s takso v nakazniškem prometu. N. pr. Za štirimesečno naročnino »Poštaria«, ki bi jo poslal po nakaznici v znesku 8 Din, bi plačal 2 Din nakazniške pristojbine. Neznani mecen za volilo 80.000 Din v tiskovni sklad »Poštaria« na ček. konto 11.631 bi plačal le 1 Din ček. pristojbine. (Za isti znesek poslan s pošt-nimi nakaznicami po 5000 Din bi vrglo 192 Din pristojbine). Nakazniški promet ima v čekovnem prometu nevarnega konkurenta. Razlike v taksah so namreč tako nesorazmerno velike, da utegne čekovni promet potisniti nakazniški promet popolnoma ob stran. Edini izhod, da se zavre in onemogoči predvidevano shiranje nakazniškega prometa, tiči v taki regulaciji taks, ki bi odpravila preveliko konkurenčno razliko. Zvišati je treba bodisi čekovne pristojbine ali znižati nakazniške takse. »Statistika p. t. t. za leto 1932« navaja, da je bilo v letu 1932. nakazniških vplačil 5.388.787 v znesku 2.864.078.513 Din, kar je dalo na pristojbinah 16.326.908 Din. V primeri z 9.573.538 ček. vplačil v iznosu Din 28.380.964.709 s samo 5.082.481 Din takse, je nakazniška pristojbina vsekako prevelika, odnosno čekovna premajhna.

Naraščajočemu čekovnemu prometu ni zadostovalo, da je imel na razpolago samo ček. položnice z natisnjeno številko in imenom imetnika ček. konta. Marsikdo bi rad plačal na ček. račun, da mu ne bi bilo treba dajati visokih nakazniških pristojbin. Poslovni svet je zato posredoval, da je poštna hranilnica pod Š. štev. 1469 od 16. II. 1925 (»Vesnik« VII-102 iz 1. 1925) dala v promet (obr. Š. 127) čekovne položnice brez številke ter jim dolo-

čila prodajno vrednost 25 par. (S tem je bila tiskovina uvrščena med vrednotnice). Značilno je besedilo omenjenega odloka v predzadnjih dveh odstavkih, ki se glasi: »Dalju količinu takvih uplatnica neka pošta trebuje kod nadležnog joj Depoa Maraka kao vrednosnice Poštanske Štedionice. Ovaj se obrazac trebuje, čuva in prodaje kao i ostale vrednosnice u poštanskom prometu, a pošte su dužne imati stalno na raspolaganje publici.« Do meseca aprila 1929. so pošte nabavljale in prodajale ček. položnice brez številke, kakor znamke in druge vrednotnice. Izkupiček se je stekal med poštne budžetske dohodke. Toda 30. marca 1929. je naše ministrstvo poslalo vsem direkcijam brzojavni nalog štev. 14.773, ki je odredil, da se morajo dohodki iz prodaje poštno-hranilničnih in čekovnih vrednotnic zaračunavati posebej (t. j. znesek za prodane vrednotnice se naj oddaja poštni hranilnici). Tako je ostalo vse do danes.

Statistik v letu 1932. je vzlic temu uvrstil čekovne položnice med poštne vrednotnice. Na strani 53., tabela 24., pod IX. navaja, da je bilo prodanih 528.100 položnic za vsoto 132.025 Din. Prav čedna vsotica, ki jo je knjižila poštna hranilnica med svoje dohodke. Zdravo razumevanje pojma vrednotnice zahteva, da se ves izkupiček steka v državno blagajno in je pač vseeno ali knjiži to pošta ali poštna hranilnica. Ta način obračunavanja kot je sedaj pri nas v praksi pa ni najbrž nič drugega, kakor umetno izkazovanje letnega čistega dobička poštne hranilnice.

Nehote se poraja vprašanje, ali ima poštna hranilnica sploh pravico do izdajanja in prodaje hranilničnih oziroma čekovnih vrednotnic. Zakon o pošti, telegrafu in telefonu iz leta 1931. v § 48. pravi: »Ministar saobračaja izdaje marke i ostale poštanske vrednosnice i propisuje njihov oblik, boju i vrstu hartije. Puštanje poštanskih maraka i vrednosnica u tečaj i njihovo povlačenje mora biti blagovremeno objavljeno u »Službenim Novinama«. Zakon ne pozna prav nikakih hranilničnih in čekovnih vrednotnic, pač pa izrečno poudarja poštne vrednotnice. Če je ta obrazec hranilnična vrednotnica, potem bi tudi finančna uprava lahko zahtevala dohodke iz prodaje carinskih deklaracij, ki so prav za prav carinski dokument, a jih prodaja poštna uprava kot svoje vrednotnice. Gotovo je ta znesek tako minimalen, da se ni vredno puliti za letnih 8700 Din.

Še bolj zanimiva je zadeva po § 50. zakona o pošti in telegrafu, ki glasi: Privatni prodavci maraka i vrednosnica uživajo proviziju, koju određuje Ministar saobračaja i koja ne može biti veća od 2 %. Ova provizija isplaćuje se u poštanskim vrednostima.«

Obračun seveda sestavljajo poštne direkcije. Poštna hranilnica zato nima osebja ali za to delo raje »napreza« osebje naše uprave. To bi se moralo na vsak način urediti na kak primernejši način. Ali bi ne mogle voditi razprodaje filijalke poštne hranilnice same? Vsa manipulacija in obračun bi odpadla, če bi zaloge vrednotnic odkupila od poštne hranilnice vse vrednotnice po nabavni ceni oziroma bi poštna hranilnica krakomalo prepustila ves dobiček od prodaje naši upravi, ki ji upravlja s svojim osebjem ogromni čekovni in štedni aparat.

*Maturantsko stalno omizje.
V četrtek, dne 2. t. m. v gostilni
»Pri sokolu« na svidenje!*

*Vabljeni čestitljivi in
zavedni maturanti.*

Novi minister prometa

Z ukazom Nj. V. kralja od 10. julija t. l. je bil razrešen dolžnosti dosedanji minister prometa g. general Svetislav Milosavljević. Z istim ukazom je bil imenovan za novega ministra prometa strokovnjak inž. Ognjen Kuzmanović.

Iz „Preloma“ od 20. VII. 1934

Seme, vrženo spomladi, v času oranja in živahnega prekopavanja, v odprte brazde, zagrne za nekaj časa mir, tišina in tema. Toda med tem ne leži pokopano brez upanja na vekomaj. Nad poljem se je zvedrilo nebo, sonce siplje nanj svoje zlate žarke, beli oblaki plavajo nad njim, se včasih zgostijo in porose tihe njive. In v tihoti, ki caruje vseokrog, se dogajajo prečudne stvari — poraja se novo življenje. Iz drobnega semena klije bilka za bilko, da se razraste v klasje, ki se bo pozlatilo na soncu in prineslo obilen sad. Nič ne de, če se tu pa tam razbohota plevel, ki so ga zanesli med žito vetrovi ali ga je skrivaj zasejala zlobna roka. Narava premaga vse — kjer pa omaguje, ji pomaga pametni gospodar. Prav tako, tovariš, klije naše seme. V tihoti srka življenjske sokove in se pripravlja na to, da prodre na dan, kljub vsemu in zoper vse zapreke, zoper ves plevel. To misel, tovariš, nosi v srcu in veruj!

Pozor! Tudi tisti, kateri še niste pri meni kupovali, se prepričajte, da je najboljši nakup dobrega blaga za ženske in moške obleke, kakor vseh drugih potrebščin pri

ČEŠNIKU, Ljubljana
Lingarjeva ulica — Stritarjeva ulica
Poštariji 10% popust!

V 24 URAH

barva, plišira in kemično čisti obleke, klobuke, kožuhovino itd. Svetlolika in škrobi srajce, ovratnike, zapestnice itd. Pere, suši, monga in lika domače perilo. Entla. Ažurira.

Parno čisti posteljno perje in puh.

TOVARNA JOS. REICH, LJUBLJANA

Buffet pri Ivanu

Aleksandrova cesta 5, dvorišče

Priporoča svoja izbrana vina (čež ulico 2.— Din ceneje) ter dobro meščansko kuhinjo. Lepa posebna soba za sestanke.

Se priporoča Ivan Šenica

V Švici

Že v zadnji številki našega lista smo obravnavali zanimive razmere naših tovarišev v Švici, danes pa sledi nadaljevanje glede njih podmladka in političnega udejstvovanja.

Podmladek pravnega osebja in vprašanje akademikov

40. skupščina odposlancev uradniških organizacij je spoznala za upravičeno sledeče vprašanje sekcije Bern, ki ga bomo obravnavali skupno z vprašanjem volitev v upravo.

Vprašanje:

Osrednji odbor je dobil nalog, da stavi Generalni direkciji vprašanje glede nastavitve akademikov v upravno službo in njih izobraževanje v poštnem prometu, kakor tudi glede njenih namenov pri nadaljnjem nastavljanju akademikov. Naloga osrednjega odbora je, da ta problem obravnava s stališča poštne stroke in možnosti napredovanja prometnega osebja, obenem pa mora staviti upravi predloge v tem smislu (težaji za upravitelje, poskusna doba in postopanje pri izpiti).

Utemeljitev:

Tekom poldruega leta je generalna poštna direkcija nastavila pol tucata akademikov, katerih niti eden nima večletne prakse pri prometu. Pred kratkim sta bila zopet sprejeta dva doktorja, eden v tajništvo, drugi pa v pisarno žalibog prezgodaj umrlega gospoda Sasteur-ja. Prvi si že nekaj mesecev ogleduje poštno službo v Aargan-u. Drugi, kot specialno za psihotekniko, bo absolviral kratko prakso na poštah Montreux in Lausanne. Nemogoče je, da bi uradništvo mirno gledalo, kako centralna uprava, ki je zašla v akademične vode, vpija vase tuje moči, in to ljudi, katerih poštna praksa ne dosega niti minima. Pripominjamo, da je opazati enako gibanje, samo še v večji meri pri upravi švicarskih zveznih železnic, kjer nastavljajo doktorje za postajenačelnike (zadnji slučaj Délémot) in kjer uradnike z dolgoletno prakso zapostavljajo. Iz tega moremo za naše poštne razmere potegniti neke paralele. Vsekakor se bojimo, da se nameravajo mesta v upravi, ki so pa čim višja od urad. predstojnikov 7. plačilnega razreda, nuditi lastnikom visokošolskih izpričeval (diplom) kot njihov monopol. Proti takim nameram se seveda branimo. Poštna praksa, trajajoča samo par mesecev, po vzgledu teh nazadnje nastavljenih doktorjev res zasluži, da jo imenujemo z izrazom, ki je bil gospodu Pasteurju tako pri srcu »Schnellbleiche«. In če dobi takle bodoč nastavnik za poštno šolo o pravem poštnem življenju samo tak površen pojem, je to res prava ironija na namere velikega predhodnika gospoda Pasteurja glede strokovne izobrazbe. Nezadostni, časovno dosti prekratki stiki z resničnim in takorekoč bistvenim poštnim prometom, na čemer sloni vse ostalo, so vzrok onega zmanjšane upoštevane naše stroke in onih mož, ki se popolnoma posvetijo svojemu poklicu, kar žalibog že danes tu in tam občutimo. Pravična sodba o poštnem uradniku, njegovem delu in o vseh slučajno-

stih v prometu bo le tedaj mogoča, kadar bo imela centralna uprava čim več takih uradnikov, ki so sami delali pri prometu in ga poznajo iz lastne izkušnje. Med našimi uradniki je mnogo zmožnih ljudi, katerim bi se vsekakor moralo omogočiti napredovanje na vodilna mesta v upravi. Naloga zveze poštno-uradniških organizacij je, da upravo preko zaprek, ki jih stavlja akademiki, opozori na to, da vprašanje nadaljne nastavitve absolventov visokih šol uradništvo zelo razburja. V interesu resničnega sodelovanja, odkrite personalne politike in napredka naše švicarske pošte bi bilo, da zasedajo vodilna mesta v centralni upravi res samo poštni strokovnjaki. Te najdemo v prvi vrsti pri prometu. Če pa bo uprava višjim uradnikom iz lastnega prometa nudila iste ugodnosti pri vpletanju v službo in iste olajšave pri pregledu celokupnega prometa, kot to prakticira napram akademsko izobraženim, bo s tem za stalno dosegla v močeh, pritegnjenih iz prometa, naraščaj, ki bo, čeprav brez akademskih časti, poštni stroki izvrstno služil s svojimi najboljšimi močmi in železno energijo, z neoporečnim znanjem in s praktičnim socialnim čutom za podrejeno osebje. Služil pa bo tudi v čast švicarske poštne uprave in pripomogel k zadovoljstvu osebja in ljudi, ki se pošte poslužujejo.

S sledečim dopisom smo ta problem spravili na tapet in zdaj preostane našim naslednikom še, da bodo, upajmo, srečno vso stvar izvedli.

Bern, 22. II. 1934.

Generalni direkciji P. T. T., Bern.

Velecenjeni gospod generalni direktor!

Vedno, posebno pa še v zadnjih letih se je uradništvo živo zanimalo za vprašanje izbora novega osebja.

Tako je 25. julija 1931. sekcija naše organizacije v Bernu poslala nadrejeni oblasti dopis, v katerem ji je obrazložila svoje mišljenje o objektivnem in pravičnem napredovanju iz prometne službe v upravno.

Z odgovorom od 4. VIII. 1931. je generalna direkcija opozorila na to, da je to vprašanje, ki se tiče prav za prav celokupnega osebja in odobravanje bi bilo od strani centralnega odbora bolj na mestu, kot pa od strani sekcije, ki ima le lokalni pomen.

Iz raznih razlogov je ta problem čakal odločitve do danes. Z namenom, da se ga bo sedaj obravnavalo, bomo upravi predložili dopis, ki bo obsegal tudi nadaljnje vprašanje: nastavitve akademikov v upravno službo.

Upravi sigurno ni neznan, da ima ravno to vprašanje za osebje velik pomen in predvsem močno vznemirja poštno uradništvo.

Da bomo mogli to bojazen, kakor tudi upravičene zahteve strokovno izobraženega uradništva nepristransko obrazložiti, prosimo upravo, da nas o svojih tozadevnih načrtih pouči in nam imenuje ona službena mesta, katera namerava rezervirati za ljudi s fakultetno izobrazbo. Zelo hvaležni bi bili, če bi nam navedla vzroke za tako postopanje.

Upamo, da bo mogoče s sodelovanjem uprave in osebja sestaviti načrt za izbor

upravnega uradništva, pri katerem bi soodločale seveda tudi izkušnje prejšnjih let. Te dokazujejo, da so se iz vrst šolanega uradništva vedno našli požrtvovalni možje, kakršne je uprava potrebovala.

Sprejmite, Vas prosimo, velecenjeni gospod generalni direktor, izraze našega najglobljega spoštovanja.

Za zvezo švicarskih poštних uradnikov, predsednik: K. Oechslin.

Za zvezino tajništvo: Lieagme.

*

Politično udejstvovanje osebja

Ob priliki konference radi pravice sodelovanja se je obravnavalo tudi o odloku, s katerim je uprava omejila osebju sodelovanje pri razdeljevanju letakov itd.

Stališče uprave je razvidno iz sledečih načel, na katerih so temeljila posvetovanja.

Politično udejstvovanje p. t. uradnikov.

V sledečih odstavkih smo zbrali naše mišljenje o izven-službenem ponašanju osebja in prav posebno še njegovo udejstvovanje na polju politike.

Uradna dolžnost ne obseza samo dolžnosti vestnega izvrševanja uradnih poslov. Javni uradniki in uslužbenci so tudi izven urada dolžni ozirati se na položaj, katerega zavzemajo v službi. Ljudje ne poznajo razlike med uradnikom kot delom državne uprave in uradnikom kot človekom in državljanom. Če možu kot državljanu ne zaupajo več, spremlja to nezaupanje istega moža tudi kot uradnika. Na tak način nastane neko razpoloženje v najširših krogih in končno trpi pri tem ugled in kredit državne uprave same.

Da bo državna uprava mogla svoje naloge izpolnjevati in uživati ugled, ki ji gre, se morajo njeni organi (uslužbenci) tudi v zasebnem življenju zavedati svojega stališča kot uradniki.

Iz tega sledi, da uradnik v svojem političnem udejstvovanju ni popolnoma svoboden. Prav posebno pa ne pošt. uradnik, ki mora uživati zaupanje celokupnega prebivalstva, ne pa samo nekaterih, ki mu je poverjena (poštna) službena tajnost in, ki more pod gotovimi pogoji kontrolirati res p. t. in t. promet (kakega) okraja. Ne sme se dogoditi, da bi živel del prebivalstva pod vtisom, da je nekaj uradnikov, ki bi mogli kot orodje kake stranke zlorabljati svojo službo. Izkušnja je pokazala, da strastno politično udejstvovanje p. t. uradnikov potegne s seboj tudi zaupanje v poštno ustanovo.

Uradnik se mora torej v svojem političnem udejstvovanju zadrževati tako zmerno in mirno, kot to zahteva njegov položaj kot javni organ. Njegova svoboda govora, združevanja in društvena svoboda so pač zaenkrat omejene z ozirom na njegov uradni položaj. Zaupanje celokupnega prebivalstva v objektivno vršenje službe zavisi od tega, kako daleč bodo šli uradniki v svojem političnem udejstvovanju. Te omejitve seveda ne omejujejo svobodnega prepričanja. To je uradniku popolnoma svobodno.

G. d. 20. VI. 33—30.

Naša kolegica Kristina Gorišek turistički pilot

Kakšnega pomena je danes avijacija za življenje posameznih narodov, menda ni treba posebno poudarjati, a važnejše je to, da imamo tudi poštarji v svojih vrstah kolegico, ki ni samo dobra poštarica ampak tudi navdušena pilotka in to je — naša Krista Gorišek. Zato sem izbral priliko in stavil simpatični prijateljici zračnih višav par laičkih vprašanj, ki se tičejo njenih teženj in občutkov ter veselja do aeroplana. Gospodična Krista se ni branila odgovora, temveč mi je gladko razodela svoje bolečine in namene, ki jih, v naslednjem reproducirano, podajam:

Rekla je: »Zdi se mi, da sem kakor ptica v kletki. Pilot sem, a ne morem letati, kajti veliko muke je, preden pridem do aeroplana. Po več dni moram čakati, preden se mi posreči dobiti avijon vsaj toliko, da napravim par krogov nad aerodromom. Ko sem bila v pilotski šoli sem mnogo letala, sedaj je pa križ. Letam le toliko, da ravno ne pozabim. Pripomniti moram, da kot turistički pilot ne smem letati v vojnih letalih, aeroklub pa tudi ne more vsem ustreči s svojimi aparati. Mislim si morate, g. urednik, koliko trpim, ko gledam dan za dnem druge pilote, kako krmarijo svoje pridne in pohlevne ptice raznih tipov, v zračnih višavah; a jaz jih gledam le od tal in cedim slino. Sem namreč na aerodromu v službi. Pasje je to! Najraje bi jokala.

Dokler sem bila še v šoli, sem vedno sanjala o tem, kako naj postanem pilot, pa da pokažem vsemu svetu svoje sposobnosti. No in sedaj sem pilot, pa nič naprej. Zato sem poizkusila že vse mogoče, končno sem se pa odločila podvzeti akcijo, da bi z drobnimi prispevki svojih kolegov prišla do lastnega aviona. Rekli boste, saj nima malo zahtev. Toda temu ni tako. Le malo dobre volje in moja akcija bo uspela brez posebnih žrtev. Sama si seveda ne morem pomagati. Le par dinar-

čkov naj žrtvuje vsak poštar in jaz bom lastnica avijona, motor mi bodo pa gotovo dale zrakoplovne oblasti brezplačno na razpolago. Aeroplan bi uporabljala le v propagandne svrhe med poštarji. Mislim, da bi bil baš ta avijon nekak temeljni kamen za našo bodočo močno poštno avijacijo. Imam polno zaupanje v svoje tovariše in tovarišice in upam, da moj apel ne bo ostal glas vpijočega v puščavi. V tem me potrjuje tudi dejstvo, da so se mojega uspeha, ko sem položila pilotski izpit, veselili tovariši prav tako, kakor pa jaz sama. Celo mnogo poklonov so mi poslali.

Seveda bi s svojim avijonom bila na razpolago vedno tudi nacionalnim in humanitarnim društvom, pred vsem bi pa delala propagando za našo stroko na raznih mitingih in drugih podobnih prireditvah. Upam, da bo šlo, potem pa na svidenje tudi v Ljubljani! Saj je že dolgo moja vroča želja, da bi z avionom obiskala vse p. t. direkcije v naši državi.

Tako nekako se je potožila naša vrla tovarišica, ki stremljeva za velikimi cilji. Želimo ji res od srca ves uspeh! Res je sicer, da je danes za vsakega poštarja vsak dinar zelo drag, toda enkratni prispevek 4 ali 5 Din bo tudi poslednji poštar utegnil žrtvovati za dobre namene tovarišice gđ. Gorišekove. V koliko se bo akcija razvila in kam bo prispevke naslavljal, bomo poročali v septemberski številki našega lista.

Za sedaj pa želimo pogumni in iznajdljivi kolegici vso srečo in uspeh. F. H.

**Tvornica dežnikov
L. MIKUŠ
Ljubljana, Mestni trg 15**
priporoča svojo bogato za-
logo dežnikov in spreha-
jalnih palic.

**Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo
v našem glasilu!**

Sport

Ker je tudi med poštarji precej aktivnih sportnikov, a še več takih, ki se za sport močno zanimajo, mislim, da bo umestno v našem listu slišati nekaj besed tudi o tem. Potrebno se mi zdi še posebno zato, ker se danes med Slovenci sport vsestransko tako obsežno goji, da smo dosegli v gotovih panogah že prav zavidanja vredne uspehe. Z vsem napredkom je pa sorazmerno ali celo bolj rastlo tudi posebno — ne baš sportno — razumevanje sporta. Pri tem imam v mislih v prvi vrsti nogometaše in pa publiko, ki se nogometnih tekem udeležuje. Nimam namena o žalostnih dogodkih razpravljati, iskati krivcev ali podobno, pač pa hočem opozoriti na ustanovitev prepotrebne in v zadnji minuti se porajajočega »Društva sportnih prijateljev«, ki bo s pravilnim izvajanjem zadane si naloge doprinesel našemu sportu oni ugled,

ki bi ga moral uživati naš sport doma in v tujini že od vsega početka. Naloga tega društva je sicer težka, toda ne neizpeljiva. Treba bo pač mnogo truda in nesebičnega dela, preden bo popravljeno to, kar se je v zadnjem času — posebno v pretečenih dveh letih — s prizadevanjem velikih nesportnih sportnikov pokvarilo. Seveda sam odbor tega novega društva plemenitih namenov ne bo mogel izvajati svojega programa s polnim uspehom brez sodelovanja sportne javnosti. Društvo ima pravila za vso državo in bo svoj delokrog razširilo na področje vse Jugoslavije — najpreje bo pa posvetilo vse svoje moči domačim prilikam v sportu in s svojim delom zajezilo nesportno udejstvovanje nekaterih sportnih oficirjev, katerih prva naloga bi morala biti: gojiti in podpirati lepi sport. Prva stopnja izboljšanja razmer v našem

sportu je bila dosežena, z ustanovitvijo že imenovanega »Društva sportnih prijateljev«, nadaljnji uspehi bodo pa v mnogem odvisni od vas vseh, ki ste uvideli, da tako naprej v našem nogometu ne bi moglo več iti in, da je bil že skrajni čas, da se je našlo nekaj agilnih in idealnih prijateljev sporta, ki bodo pometli z vsem, kar ni sportnega v sportu. Zato vsi v to društvo, članarina je malenkostna in znaša borih 12 Din na leto. Pomagajmo slovenskemu in vsemu jugoslovanskemu sportu — posebno nogometu — do višine, ki mu po sposobnosti in zdravju naroda pripada.

F. H.

ŠIRITE »POŠTARJA«!

ŠIRITE »POŠTARJA«!

Osebne vesti

Napredovali: Za pomožne p. t. manipulante X. skupine so napredovali naslednji pripravniki: Zabel Ivan, pošte Jesenice na Gorenjskem, Mohorič Ana pošte Ljubljana 1, Hasler Franc pošte Ljubljana 1, Lužar Ivan pošte Ljubljana 2, Štine Alojzij pošte Novo mesto.

Premeščeni: Braz Adolf, višji p. t. kontrolor, iz Prevalj na pošto Trbovlje 1; Lingelj Natalija, p. t. kontrolor iz Maribora v Apače; Razlag Anica, p. t. kontrolor iz Apač na pošto Ljubljana 1; Kocjančič Mara, p. t. kontrolor iz Viča na pošto Ljubljana 1; Fleischman Ernest, pom. p. t. uradnik iz Ptuja na pošto Trbovlje 1; Valant Pija, pom. p. t. manipulant iz Krškega na pošto Trbovlje 2; Ziterer Josip, zvanik II. skupine iz Celja v Dobrno; Švab Franjo, dnevničar iz Osjeka na pošto Moste pri Ljubljani; Knez Janez, dnevničar iz Tržiča v Celje; Kaffou Karl, dnevničar iz Ljubljane na pošto Maribor 1; Leskovšek Rok, dnevničar iz Maribora na pošto Ljubljana 1.

Postavljeni: Jelinčič Josip za dnevničarja na pošto Brežice; Spindler Bogomir za dnevničarja v Vojnik; Tepej Zinka za pogodbeno poštarico v Oplotnico; Skuhala Natalija za pogodbeno poštarico k Sv. Vidu pri Ptuj; Kikel Marta za pogodbeno poštarico v Pesnici in Kutnar Marija za pogodbeno poštarico v Št. Rupertu pri Mokronogu.

Poroke: Pisk Pavla, pogodbeno poštarica v Kozjem z Jurcem Francem; Kalan Amalija, p. t. služ. s Stefančičem Rudolfom.

Ostavka: Kutnar Josip, pogodbeni poštar v Št. Rupertu pri Mokronogu se je odpovedal službi.

Odpuščena: Pavlič Alojzij pogodbeni poštar v Oplotnici in Čuk Franjo, p. t. služitelj II. skupine pošte Vojnik.

**Modna manufakturna trgovina
Fabiani & Jurjovec
LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.**

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge poštinih nameščencev.

**Cene zmerne! Potrežba točna
in solidna!**

Vozne ugodnosti železničarjev

Prometni minister je na podlagi § 102 zak. o drž. prom. osebju predpisal pravilnik o brezplačni in ugodnostni vožnji osebja državnih prometnih ustanov. Pravilnik je stopil v veljavo s 1. julijem t. l.

Napram dosedanjemu pravilniku se novi razlikuje v tem, da določa ugodnosti samo za vožnjo po državnih in v državni upravi se nahajajočih železnicah, med tem ko za vožnjo z ladjami ne vsebuje nobenih določil o ugodnostih, kakor je to bilo doslej. Pač pa ustanavlja načelo recipročnosti med osebjem državnih železnic in rečne plovbe.

Pravilnik je med železniškimi uslužbenci zaradi posameznih svojih določil, s katerimi so se nekatere ugodnosti deloma sploh odpravile deloma pa močno omejile, vzbudil mnogo pozornosti.

Z novim pravilnikom je dovoljena za zasebna potovanja trikrat na leto popolnoma **brezplačna vožnja** vsem aktivnim železniškim uradnikom, pripravnikom, zvaničnikom in služiteljem. Isto pravico imajo upokojeni uslužbenci, če so služili v državni prometni službi vsaj 10 let. Tudi upokojeni pogodbeni uradniki, dnevničarji in delavci imajo isto pravico, če prejemajo pokojnino od državnih prometnih ustanov ali zadevnih skladov, če jim je bilo za pokojnino priznanih vsaj 15 let službe. Družinski člani navedenih uslužbencev imajo prav tako trikrat na leto brezplačno vožnjo pod istimi pogoji kot poglavarji družin. Isto velja tudi za vdove in otroke umrlih železničarskih uslužbencev. Nadalje imajo isto ugodnost tudi razni drugi uslužbenci kot zdravniki, dijaki prometnih šol itd.

Mimo navedenih treh brezplačnih voženj na leto imajo vsi navedeni še pravico do treh popolnoma brezplačnih voženj na leto vsi pravkar navedeni uslužbenci in njihovi družinski člani. Lahko pa prometni minister v izjemnih primerih dovoli aktivnim železničarjem in njihovim svojcem tudi po več brezplačnih potovanj, prav tako tudi uslužbencem, ki še nimajo pravice do teh ugodnosti.

Najvažnejši predpis novega pravilnika je pa ta, da so bile z njim odpravljene takozvane vožnje po režijski ceni, do katerih so imeli uslužbenci doslej neomejeno pravico. Ta določba je železniške uslužbence najteže zadel, ker jim je odvzela staro, že desetletja pripadajočo pravico.

Aktivni železničarji, ki stanujejo izven službenega mesta, vendar največ do 20 km od istega, dobe stalne brezplačne vozovnice za progo od **kraja stanovanja do službenega mesta**. Te vozovnice so izdane na ime in jih dobe brezplačno tudi otroci železničarjev, ki

se kot **dijaki** redno vozijo v šolo, toda ne nad 20 km razdalje. Tudi za vožnje do najbližjega železniškega zdravnika oz. do bolnice itd. imajo železniški uslužbenci pravico do brezplačne vozovnice.

V vseh ostalih primerih imajo pa aktivni uslužbenci in njih družine odslej pravico do ugodnostne **vozovnice za polovično ceno**. Ta pravica pa ne pristoji upokojenim uslužbencem in njihovim družinskim članom, ki imajo pravico samo do treh ugodnostnih voženj za polovično vozovnico na leto.

Uslužbenci, ki stanujejo izven službenega kraja in sicer izven enega od imenoma naštetih 14 mest, med katerimi sta tudi Ljubljana in Maribor, imajo pravico do **mesečnih vozovnic** po ceni, ki je določena v potniški tarifi za javne uslužbence, in sicer zase, za družinske člane, za očeta in mater, če živita z njimi, in še za enega služabnika.

Uradnikom prvih štirih skupin pripada pravica uporabe I. razreda. Uradnikom od VIII. do V. skupine pripada II. razred, vsem ostalim uslužbencem pa III. razred. Upokojenec pripada razred do katerega so imeli pravico, dokler so bili v aktivni službi. Rodbinski člani imajo pravico do istega razreda kot njihov družinski poglavar. Za kritje dejanskih izdatkov so določene posebne pristojbine in sicer za legitimacije po 10 Din, za brezplačne vozovnice po 6, 4 ali 2 Din, za posamezne legitimacije na listu po 2 dinarja itd.

Železniški uslužbenci imajo pravico do brezplačnega prevoza svojega **pohištva** v naslednjih primerih: ob nastopu službe v teku 6 mesecev, pri premestitvah, pa bodisi, da so odrejene na prošnjo oz. po službeni potrebi, in ob upokojitvi v teku enega leta in sicer za prevoz od službenega kraja do kraja stalne nastanitve. Pripada pa ta pravica samo tistim, ki so služili vsaj 10 let. Oženjeni uslužbenci imajo pravico do brezplačnega prevoza pohištva v najvišji teži 10.000 kg, samci pa do 5000 kg.

Aktivnim uslužbencem pripada tudi pravica do ugodnostnega prevoza **življenjskih potrebščin**, s katerimi se zalagajo za zimo. Za prevoz takega blaga plačajo samo 10 % redne tovornine. Tudi za prevoz **kuriva** pripada železničarjem pravica do znižane tovornine, ki znaša 20 % običajne. Oženjeni uradniki od V. skupine navzgor smejo prepeljati največ 10.000 kg, vsi ostali uslužbenci pa do 5000 kg kuriva. Tudi za gradnjo lastnih stanovanjskih stavb smejo prevažati železničarji **stavbno gradivo po znižani tovarnini**, ki znaša 20 % običajne.

Kakor smo že omenili je ta pravilnik hudo prizadel železniško uslužbenstvo, ki je z njim izgubilo velik del svojih postranskih ugodnosti. Da bi se predpis o odpravi vožnje po režijski ceni uknil oz. vsaj omilil, so železničarske organizacije predložile ministrstvu že več spomenic in prošenj. Na rednem občnem zboru UJNZB je to vprašanje tvorilo glavni predmet debate in izzvalo skoro pravo krizo v tej močni stanovski organizaciji. Prav tako je tudi sreski odbor Jugoslovanske nacionalne stranke interveniral, naj bi se ta za železničarje huda določba odpravila, oz. vsaj olajšala. V istem smislu je objavil tudi minister g. dr. Kramer v ljubljanskem »Jutru« uvodnik, kjer nujno zagovarja potrebo čimprejšnje spremembe oz. omiljenja strogih predpisov novega pravilnika.

Bilo bi želeli, da bi se vsem tem opravičenim prošnjam ugodilo in da bi se železniškim nameščencem vrnilo njihove prejšnje pravice, ki za državno blagajno ne značijo nobene obremenitve, za uslužbenstvo državnih železnic pa predstavljajo veliko in dragoceno ugodnost. Pri te priliki naj še omenimo, da so se zadnje čase pričele širiti neosnovane govorice, da se pripravlja tudi za vse ostalo državno uslužbenstvo slično okrnitev železniških ugodnosti. Po teh glasovih naj bi se odvzele vsem aktivnim nameščencem legitimacije, ki jim dajejo pravo do 50 % znižanja voznih cen. Hvalabogu so bile te — očitno zlohотно razširjene — govorice te dni uradno demantirane, ker nima vlada namena, odvzeti drž. uslužbenstvu teh pravic. Pač pa se iste ugodnosti priznajo menda tudi banovinskemu uslužbenstvu — kar bo le koristilo državni blagajni. Prav tako bi se pa dohodki drž. železnic le povečali, če bi se tudi drž. upokojenec priznala neomejena — ali pa vsaj znatno razširjena — pravica do znižane vožnje.

(»Naš glas« od 15. jul. 1934.)

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo v našem glasilu!

Pametna ureditev. Promet. ministrstvo je objavilo, da se bodo v bodoče sprejemali v službo poštne in železničarske stroke uslužbenci le potom natečaja. Tak sklep je pozdraviti, je pa tudi želeli, da bi ga striktno izvajali, kar bo brez dvoma koristno v prvi vrsti za državo, potem pa tudi za kandidate same, ker bo treba malo manj stricov. Tak način sprejemanja v službo bi bilo potrebno vpeljati v vse panoge državne službe.

Damske torbice, pasove, aktovke domačega izdelka dobite vedno v najnovejših in najboljših oblikah

le pri
Franc Erjavec
trgovina usnja
Ljubljana, Stari trg 18

Služitelj pošte Jesenice na Gor. Springer Anton želi menjati službeno mesto. Kdor reflektira na pošto Jesenice na Gor. naj sporoči svoje pogoje prednavedenemu.

Širite »Poštarja«!